

ха, казватъ: това е споредъ програмата на училището, занятията трѣбва да ставатъ непрѣменно въ класъ. Защо единъ учителъ да не може да изведе дѣцата вънъ отъ училището на чистъ въздухъ за часъ или часъ и половина и тамъ да си играятъ? Сегашнитѣ учители държатъ прозорцитѣ на класнитѣ стаи постоянно затворени, особено зимно врѣме, да не би ученицитѣ имъ да истинатъ. Че съ затворени прозорци тѣ ще истинатъ по-скоро, отколкото съ отворени. Ако единъ учителъ е добъръ, разуменъ, дѣцата му не могатъ да заболѣятъ. Ако пъкъ случайно заболѣятъ, той ще ги излѣкува. Сжщото е и съ майката, и съ бащата. Смъртта не е въ състояние да вземе дѣтето на онази майка, която има живото Слово въ себе си. Дѣцата на всѣка плътъ, която е въ разрѣзъ съ Духа, ще умиратъ, и ще се раждатъ. Ако такъвъ човѣкъ обърне нѣкого къмъ Бога, той ще умре.

Та казвамъ: въ приложението на това учение всѣки трѣбва да бжде много искренъ, да се опита докъдѣ е достигналъ въ това си развитие. Какъ ще се опитате? Идете въ нѣкой домъ, дѣто хората сж болни и ги запигайте само, дали сж добрѣ, или не? Тѣ ще ви кажатъ: дѣцата ни сж болни. Кажете имъ: добъръ е Господъ, всичко ще мине благополучно. Идете слѣдъ една седмица пакъ! Ако състоянието на болнитѣ се е подобрило, вие сте отъ добритѣ хора, но ако състоянието имъ се е влошило, вие не сте отъ светиитѣ. Ако влѣзете въ единъ домъ, дѣто хората не сж въ съгласие, а вие намажете поне на половина това несъгласие, туй показва, че въ душата ви има една свещена идея. Тя трѣбва да сжществува тайно въ душата